

Tháng Chạp Năm Nay Thiếu

Năm nay, tháng Chạp thiếu, sao không thấy ai mừng?
Không ai tha thiết Xuân? (Hay năm nào cũng thế?).

Cha Mẹ già gạt lệ, nhớ bầy con xa xôi...
Hơn hai thế hệ rồi...Cha, mẹ, con...già...chết!

Nước mình vẻ vang thiệt vẫn đỏ rực màu cờ,
Hai Thế Kỷ chạy đua, hai Thế Kỷ đều thắng!

Thời gian vẫn mưa nắng. Không gì lạ phải không?
Tôi hỏi cô áo hồng, nàng cười, thương bẽn lẽn!

Tôi hỏi cô áo tím...Đằng ấy không-giả-nhời
(Mà như cũng có cười! Cái miệng cười đáng nhớ!)

Ước chi thơ tôi dở để cho ai đó buồn
không đưa mặt tôi hôn dấu là hôn tượng tượng!

Chiều hăm tám nắng xuống bỗng cái lạnh bùng lên.
Mai, dăm trời lạnh thêm...và rồi thì...Mồng Một!

Tôi nghĩ tới ngày mốt: Nguyên Đán, trời đất sao?
Nắng đầu năm dạt dào...và hoa đào nở thắm?

Thơ có chút nồng ấm là câu vừa viết ra
Ơi ai mặt nở hoa, hoa cà Tầm Xuân tím...

Bài ca dao kỷ niệm ai mường bầy hời xưa!
Ai áo tím gió đưa bỏ bến đò hiu quạnh!

*Tháng Chạp, buồn, tim tím...
Chắc nó...thiếu một người?*

Trần Vấn Lệ